



# Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Τὸ μυστήριον τῆς ἐπίθεσης τῶν χειρῶν

**Ὁ Χριστὸς εὐλογεῖ τὰ παιδιὰ\***

**Ἡ δύναμις τοῦ ἀγγίγματος**

**Ἡ** πρὸ ἐγκάρδια εὐχὴ τῶν μητέρων εἶναι τὰ παιδιὰ τους νὰ μποροῦσαν νὰ ἀγγίζουσιν τὸν Χριστό. Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἱερέας ἐκπροσωπεῖ τὸν Χριστό, οἱ μητέρες φέρνουν τὰ παιδιὰ τους στὴν Ἐκκλησία ὄχι μόνο γιὰ νὰ προσευχηθοῦν, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ τὰ ἀγγίξει ὁ Ἱερέας. Καὶ ὄχι μόνο τὰ ἄρρωστα, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑγιή.

Σὲ μερικοὺς ἀμερικανοὺς αὐτὸ μπορεῖ νὰ τοὺς φαίνεται περίεργο, νεωτερισμός. Ἀλλὰ, δὲν εἶναι οὔτε περίεργο ἔθιμο, οὔτε νεωτερισμός. Τὸ ἴδιο γινόταν καὶ στὰ χρόνια τοῦ Χριστοῦ. «Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδιὰ, ἵνα αὐτῶν ἄψηται» (Μάρκ. ι' 13).

Οἱ Ἀπόστολοι τότε δὲν ἤξεραν τίποτα γιὰ τὴν δύναμις τοῦ ἀγγίγματος «ἄνωθεν» καὶ «ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν». Νόμιζαν πὼς μόνο οἱ ἐνήλικες καὶ οἱ ἄρρωστοι πρέπει νὰ πλησιάζουσιν τὸν Χριστό, τὸν Κύριό τους. Ἀλλὰ «ιδὼν ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε τὰ παιδιὰ ἔρχεσθαι πρὸς Με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Καὶ μετὰ πρόσθεσε τὰ φοβερὰ αὐτὰ λόγια: «ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν» (Μάρκ. ι' 13-15).



Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια. Γιατὶ ἓνα κανονικὸ καὶ συνηθισμένον παιδί δέχεται τὸν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου μὲ πίστη, μὲ ἀπλότητα καὶ ὑπακοή, χωρὶς ἀμφιβολία, ἔπαρση ἢ ἐπιφύλαξη.

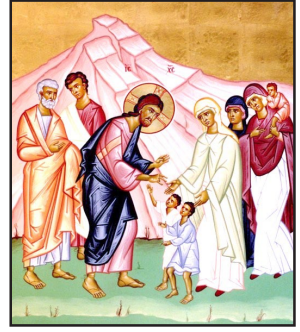
Ὁ Κύριος εἶπε ἐπίσης καὶ τὰ συγκλονιστικὰ αὐτὰ λόγια: «ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ

γένησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν» (Ματθ. ιη' 3).

**Τὸ παιδί** εἶναι τὸ ἰδεῶδες. **Ποτὲ** πρὶν στὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶχε πεῖ κάποιος σοφὸς τέτοια λόγια. **Καὶ** μάλιστα μὲ τέτοια ἔμφραση!

**Καὶ** ἀφοῦ ὁ Χριστὸς ἔκανε τὶς συγκλονιστικὲς αὐτὲς δηλώσεις γιὰ τὶς προϋποθέσεις τῆς Βασιλείας Του, «ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ (τὰ παιδιά) κατηλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ» (Μάρκ. ι' 16).

**Σ**τὸν βίο τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου Ἀντιοχείας ἀναφέρεται ὅτι ἀνάμεσα στὰ παιδιά αὐτὰ ἦταν καὶ ὁ Ἅγιος. **Ὁ** Ἰησοῦς τὸν πῆρε καὶ τὸν εὐλόγησε μὲ ἰδιαίτερη ἀγάπη, προβλέποντας πὼς ὁ Ἰγνάτιος ἀργότερα θὰ γινόταν Μάρτυρας γιὰ χάρι Του, κατὰ τοὺς διωγμοὺς τοῦ Αὐτοκράτορα Τραϊανοῦ.



---

(\*) Ἁγίου Νικολάου Βελμιρόβιτς, Πάτερ ἡμῶν, μετάφραση-ἐπιμέλεια-ἔκδοση Πέτρου Μπότση, σελ. 87-90, Ἀθήνα 2003. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.